

Η Γάτα και ο Διάβολος – Τζαίημς Τζους

Αγαπημένε μου Στήβι!

Τις προάλλες σου έστειλα μια ωραία τσίγγινη γατούλα γεμάτη λιχουδιές, αλλά ίσως να μην ξέρεις την ιστορία της γάτας του Μπωζανσι.

Το Μπωζανσι είναι μια μικρή, παλιά πολιτεία, στις όχθες του Αίγηρα, που είναι ο πιο μακρύς ποταμός σ' όλη τη Γαλλία. Είναι και πολύ πλατύς ποταμός, τουλάχιστον για τη Γαλλία. Στο Μπωζανσι είναι τόσο πλατύς που θα χρειαζόταν να κάνει κανείς το λιγότερο χίλια βήματα, για να πάει απ' τη μια όχθη στην άλλη.

Πολύ παλιά, λοιπόν, όταν οι κάτοικοι του Μπωζανσι ήθελαν να περάσουν αντίπερα έπρεπε να διασχίσουν το ρεύμα του ποταμού με ένα καράβι, γιατί γέφυρα τότε δεν υπήρχε. Να τη φτιάξουν οι ίδιοι δεν μπορούσαν αλλά ούτε και να πληρώσουν κάποιον γι' αυτό. Τι άλλο πια να έκαναν;

Ο διάβολος που, όπως ξέρεις, διαβάζει πάντα τις εφημερίδες, έμαθε για το πρόβλημά τους. Έβαλε τα καλά του και μια και δυο πήγε να κάνει μια επίσκεψη στο δήμαρχο του Μπωζανσί που τον έλεγαν Άλφρεντ Μπερν.

Και του δημάρχου του άρεσε να φοράει φανταχτερά ρούχα. Φορούσε έναν άλικο μαυδύα και κρέμαγε πάντα στο λαιμό του μια μεγάλη ολόχρυση αλυσίδα, ακόμα κι όταν κοιμόταν βαθιά, κουλουριασμένος στο κρεβάτι του, σαν μωρό, με τα γόνατα μες στο στόμα του.

Ο διάβολος ανέφερε στο δήμαρχο αυτά που είχε διαβάσει στην εφημερίδα και του είπε ότι θα μπορούσε να χτίσει μια γέφυρα για να περνάνε όποτε ήθελαν οι κάτοικοι του Μπωζανσί στην αντίπερα όχθη. Τον διαβεβαίωσε ότι η γέφυρα που θα του έφτιαχνε θα ήταν η τελειότερη όλων και θα ήταν, μάλιστα, έτοιμη σε μια μόνο νύχτα.

Ο δήμαρχος τον ρώτησε τι χρηματικό ποσό θα απαιτούσε να λάβει για την κατασκευή μιας τέτοιας γέφυρας.

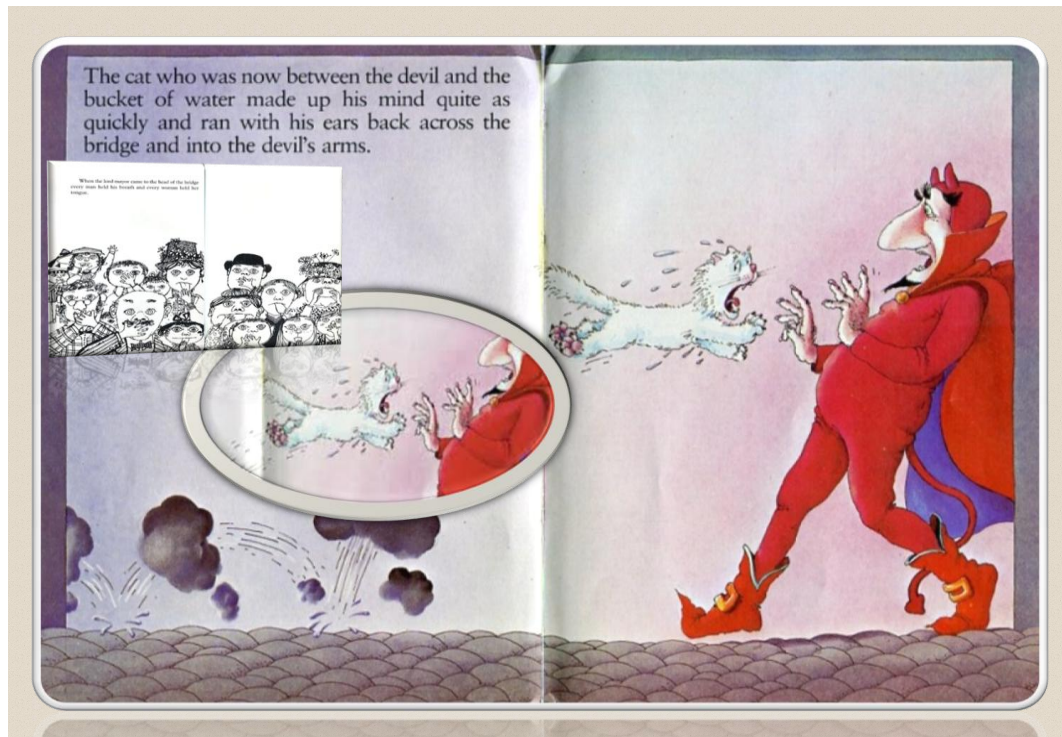
Τίποτε απολύτως, του απάντησε ο διάβολος. Το μόνο που ζητώ είναι να μου ανήκει ο πρώτος που θα περάσει πάνω απ' τη γέφυρα.

Σύμφωνοι, είπε ο δήμαρχος.
★

Ήρθε η νύχτα και οι κάτοικοι του Μπωζανσι έπεσαν να κοιμηθούν. Έπειτα ήρθε η αυγή. Και σαν κοίταξαν έξω απ' τα παράθυρά τους, φώναξαν όλοι: Ω Λίγηρα! Τι καταπληκτική γέφυρα! Γιατί όλοι τους είδαν μια καταπληκτική, στέρεη, πέτρινη γέφυρα που ένωνε τις δυο όχθες του ποταμού.

Όλοι έτρεξαν κάτω, στην αρχή της γέφυρας, και κοίταξαν απέναντι. Εκεί στεκόταν ο διάβολος και περίμενε τον πρώτο που θα πέρασε απέναντι. Κανείς, όμως, δεν τολμούσε να πάει, γιατί όλοι τους φοβούνταν τον διάβολο.

Ξάφνου ακούστηκαν τρομπέτες – ήταν σημάδι πως όλοι έπρεπε να σιωπήσουν – και ο δήμαρχος, κύριος Άλφρεντ Μπερν, εμφανίστηκε με τον άλικο μανδύα του και τη βαριά, ολόχρυση αλυσίδα κρεμασμένη στον λαιμό του.

Κρατούσε στο ' να του χέρι έναν κουβά νερό και κάτω από το μπράτσο του άλλου του χεριού-κουβαλούσε μια γάτα.

Μόλις τον είδε απ' την άλλη μεριά ο διάβολος, σταμάτησε τον τρελό χορό του και έβαλε στ' αυτί του ένα μεγάλο χωνί που του χρησίμευε για να ακούει από πολύ μακριά.

Μέσα στον κοσμάκη άρχισαν ψιθύροι και η γάτα κοίταξε προς τα πάνω, τον δήμαρχο, γιατί στη μικρή πολιτεία του Μπωζανσί επιτρέπεται στις γάτες να κοιτάζουν το δήμαρχο. Όταν βαρέθηκε να τον κοιτάζει (γιατί ακόμα και μια γάτα βαριέται κάποια στιγμή να κοιτάζει έναν δήμαρχο), άρχισε να παίζει με τη βαριά, ολόχρυση αλυσίδα του.

Μόλις ο δήμαρχος πλησίασε στη γέφυρα, οι άνδρες κράτησαν την αναπνοή τους και οι γυναίκες το στόμα τους. Ο δήμαρχος έβαλε τη γάτα πάνω στη γέφυρα και, πριν προλάβει κανείς να πει ή να κάνει κάτι –πλατς-, έχυσε όλον τον κουβά με το νερό επάνω της.

Η γάτα, ανάμεσα στο νερό και στον διάβολο, έκανε γρήγορα την επιλογή της και, τρέχοντας με τα αυτάκια της κολλημένα στο κεφαλάκι της, πέρασε τη γέφυρα και φώλιασε στην αγκαλιά του διαβόλου.

Ο διάβολος καταφουρκίστηκε:

«*Messieurs les Balgentiens*» ούρλιαξε κι ακούστηκε ως την άλλη μεριά της γέφυρας

«*vous n'êtes pas de belles gens du tout! Vous n'êtes que des chats!*»

Και στη γάτα είπε: «*Viens ici, mon petit chat! Tu as peur, mon petit chou-chat ? Tu as froid mon pau petit chou-chat ? Viens ici, le diable t'emporte ! On va se chauffer tous les deux*».

Πήρε λοιπόν τη γάτα κι από 'δω παν' κι άλλοι. Και από τότε λένε τους κατοίκους της μικρής πολιτείας «γάτες του Μπωζανσι».

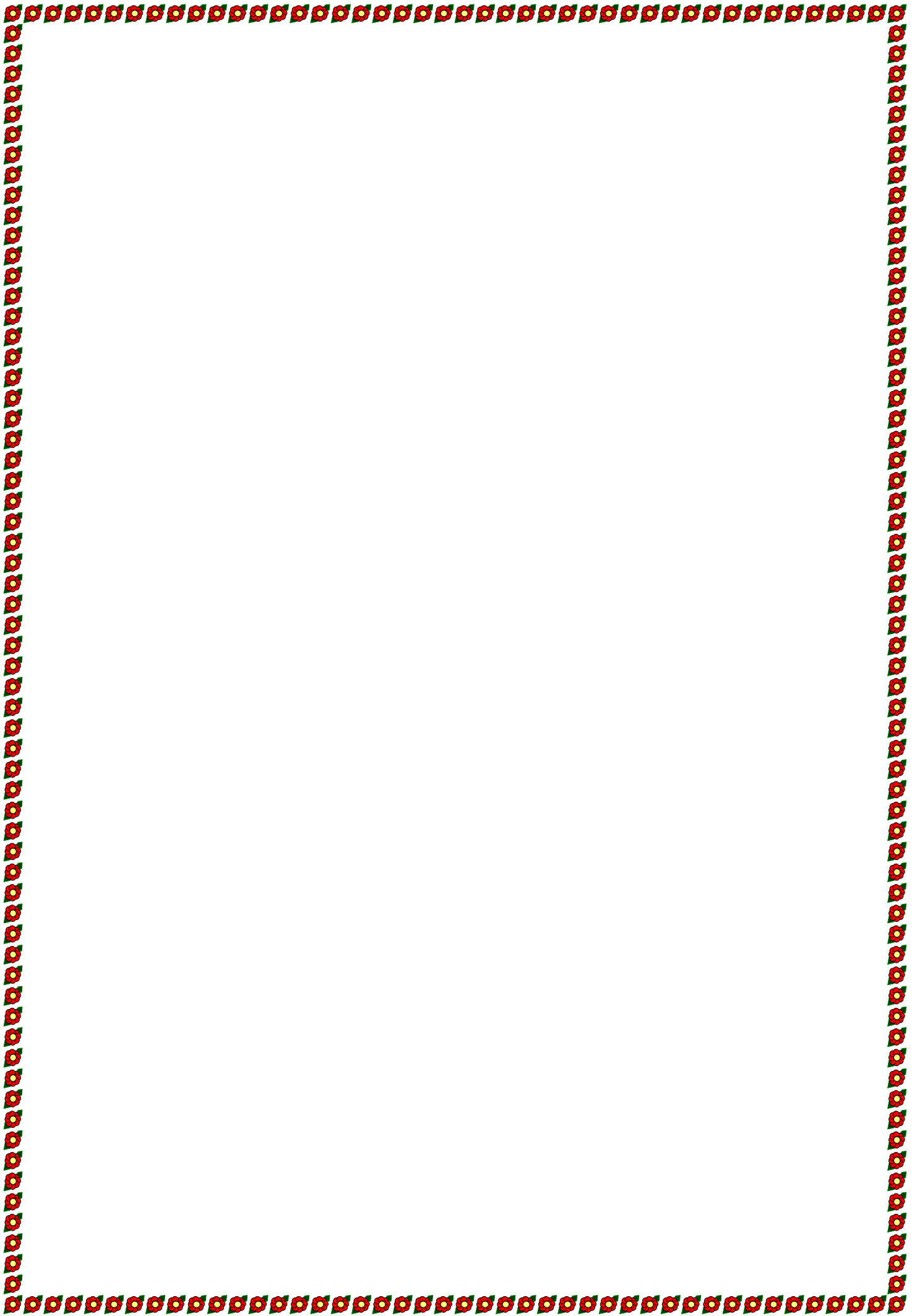
Αλλά η γέφυρα είναι ακόμη εκεί και τα παιδάκια τρέχουν, κάνουν ποδήλατο και παίζουν πάνω της.

Ελπίζω να σου αρέσει αυτή η ιστοριούλα.

Υ.Γ.: Ο διάβολος, συνήθως, μιλάει μίαν εντελώς δική του γλώσσα, που λέγεται αλαμπουρνέζικα, και κάνει ρίμες κατά πώς του 'ρχεται, αλλά, όταν είναι πολύ θυμωμένος, μιλάει πολύ κακά γαλλικά, αν και μερικοί που τον έχουν ακούσει, λένε πως η προφορά του είναι δουβλινέζικη.

Η Γάτα και ο Διάβολος, είναι παλιό γαλλικό παραμύθι, που αναπλάθει ο Τζόνς

A decorative border consisting of a repeating pattern of small red flowers with yellow centers, arranged in a rectangular frame around the page.

Γυμνάσιο Ρεντίνας 2014

Από το πολιτιστικό πρόγραμμα «ΟΛΓΑ ΠΕΣ ΜΑΣ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ»